

عنوان مقاله:

ورودی شهر از معنا و مفهوم تا واقعیت در شهرسازی اسلامی

محل انتشار:

نخستین همایش منطقه ای معماری، شهر، توسعه (چالش ها و راهکارهای مدیریت شهری) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین غلامی - دانش آموخته طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات زنجان

ابراهیم الیاسی - دانش آموخته طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

نظر به اینکه فضای ورودی شهرها به عنوان مفصل اتصال دهنده فضایی طبیعی خارج و داخل شهر و به عنوان برقرار کننده ارتباط میان شهر و پیرامونش از دیرباز از برخی الگوهای خاص ارتباط فضایی پیروی می کند. ما را ملزم می دارد که در امر طراحی و احداث فضاهای مذکور حداقل استانداردهای لازم را در نظر بگیریم. اما متأسفانه امروزه مبادی ورودی از جمله فضاهای فراموش شده شهرها بوده که با مشکلات و نابسامانی های متنوعی روبرو هستند. برخی از این نابسامانی ها منجر به آن گردیده که مبادی ورودی از حداقل مؤلفه های خواننده شدن به عنوان یک محیط و فضای مطلوب شهری بی بهره باشند. گسترش خود به خود و توسعه بی رویه و بدون برنامه شهرها و توجه نکردن به الگوهای توسعه فضایی مناسب باعث ضعف در شکل و محتوای فضاهای ورودی شهرها در ایران گردیده است. لزوم تعمق در این مسئله هنگامی بیشتر نمایان می شود که امروزه ورودی شهرها به سطحی از کیفیت تنزل پیدا کرده اند که در فضا سازی آنها غالباً تنها عناصر مشهود برنامه ریزی شده جهت یادآوری مفهوم ورود، تعبیه یک تابلو ک ورود به شهر را متذکر شده و خوش آمد می گوید. در این پژوهش ضمن بررسی همه جانبه و شناخت نابسامانی های فضاهای ورودی شهرها ارائه معیارها و زیرمعیارها جهت طراحی و ساماندهی فضاهای ورودی شهرها با رویکرد تقویت مؤلفه های کیفیت محیط و به تبع آن پایداری هدف اصلی می باشد.

کلمات کلیدی:

فضای ورودی شهر، الگوهای فضایی، هویت، ارتباط فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/537851>

